

37. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 7. gr. l. nr. 79 6. september 1974, tekur gildi þegar í stað og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Frá sama tíma er felld úr gildi reglugerð nr. 74 30. apríl 1970.

Fjármálaráðuneytið ákveður með auglýsingu frest til þess að setja ökumæla í þær bifreiðar, sem hingað til hefur ekki verið greiddur þungaskattur af skv. ökumæli.

Fjármálaráðuneytið, 26. júní 1975.

Matthías Á. Mathiesen.

Höskuldur Jónsson.

26. júní 1975.

Nr. 284.

REGLUR**um endurgreiðslu innflutningsgjalda af bensíni.**

1. gr.

Innflutningsgjald af bensíni sem greitt er samkvæmt lögum nr. 79 6. sept. 1974, verður endurgreitt úr ríkissjóði samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar.

2. gr.

Af bensíni, sem sönnur eru færðar á, að notað hafi verið á dráttarvélar til búrekstrar eða vélbáta til fiskveiða, skal endurgreiða innflutningsgjald það, er um ræðir í 1. gr., þó þannig að ekki verði endurgreitt af meira bensínmagni vegna hvernar einstakrar vélar en hér segir:

15 hestafla vélar og þar yfir
14 hestafla vélar og þar undir

1000 lítrar á ári.
850 lítrar á ári.

3. gr.

Hver notandi um sig sækir um endurgreiðslu af því bensíni, er hann hefur sjálfur notað. Endurgreiðslubeiðni skal stíluð til fjármálaráðuneytisins og undirrituð af notanda sjálfum og tilgreind staða hans og heimilisfang, götunafn í kaupstöðum. Skal tilgreina í beiðninni, hversu marga lítra af bensíni umsækjandi hefur alls notað á árinu. Skal þar greina, hversu mikið magn hefur verið notað á dráttarvélar til búreksturs og hversu mikið magn hefur farið til notkunar á aðrar vélar. Með beiðnunum skulu, eftir því sem við á, fylgja þessi gögn:

1. Kvittaður sölureikningur. Sé sölureikningur ekki greiddur, skulu afhendingar-nótur fylgja umsókn.
2. Yfirlýsing umsækjanda um, hversu margar klst. á árinu hver bensínknúin dráttarvél muni hafa verið notuð.
3. Vottorð lögreglustjóra eða hreppstjóra í því umdæmi, sem bensínið hefur verið notað, um að umsækjandi eigi skrásetta, gangfæra, bensínknúna dráttarvél, sem öll lögboðin gjöld hafa verið greidd af, og hann noti til búrekstrar. Staðfest afrit af kvittum fyrir greiðslu lögboðinnar ábyrgðartryggingar fylgi.

4. Heimild, sem fjármálaráðuneytið metur gilda, er veiti ótvíræðar upplýsingar um hestaflafjölda viðkomandi vélar. Fylgi slík heimild ekki endurgreiðslubeiðni skal líta svo á, að umrædd vél sé 14 hestöfl eða færri.
5. Endurgreiða skal því aðeins innflutningsgjald af bensíni, sem notað hefur verið á vélbát til fiskveiða að umsækjandi sanni með vottorði skattstjóra, að hann hafi haft tekjur af fiskveiðum á því ári, sem bensínið var notað. Endurgreiðslan skal vera innan þeirra marka, sem um getur í 2. gr., en má þó eigi nema hærri upphæð en sem svarar 1/10 hluta tekna, sem viðkomandi hafði af fiskveiðum á báti þeim, sem um ræðir, að frádregnum kostnaði við að afla þeirra.

Ef visvitandi eru gefnar rangar upplýsingar í endurgreiðslubeiðnum eða vottorðum, varðar það refsingu samkvæmt 145. gr. hinna almennu hegningarlaga, eftir því sem við á.

4. gr.

Endurgreiðslubeiðnir skal senda til sýslumanna, bæjarfógeta eða hreppstjóra, í Reykjavík til lögreglustjóra, sem síðan senda beiðnir áfram til fjármálaráðuneytisins. Fjármálaráðuneytið sendir síðan endurgreiðslurnar til sýslumanna og bæjarfógeta, sem annast útborgun þeirra, sem í hlut eiga.

Erindi um endurgreiðslur innflutningsgjalds af bensíni fyrir undanfarið ár skulu vera komin til réttis lögreglustjóra fyrir 15. febrúar. Öll slík erindi skulu hafa borist fjármálaráðuneytinu í síðasta lagi 15. mars. Erindi, sem berast ráðuneytinu eftir 15. mars, koma til afgreiðslu næsta ár á eftir.

Með reglugerð þessari er felld úr gildi reglugerð nr. 9 20. janúar 1971. Reglugerðin öðlast þegar í stað gildi.

Fjármálaráðuneytið, 26. júní 1975.

Matthías Á. Mathiesen.

Höskuldur Jónsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 107 30. maí 1974, sbr. reglugerð nr. 266 1. október 1974 um breyting á þeirri reglugerð.

1. gr.

3. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Af öðrum lyfjakostnaði en um getur í 2. gr. er greiðslutilhögun svo sem hér greinir:

1. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt Lyfjaverðskrá I greiðir samlagsmaður fyrstu 200 krónurnar, en sjúkrasamlagið það, sem á vantar fullt verð.
2. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt Lyfjaverðskrá II (sérlyf) greiðir samlagsmaður fyrstu 400 krónurnar, en sjúkrasamlagið það, sem á vantar fullt verð.

Sé heildarverð viðkomandi lyfs jafnt eða lægra en þau mörk, er um getur í þessari grein, greiðir samlagsmaður það verð.